

"על הנסים"

לחג העצמאות וליום ירושלים

חסר בסידורים

חג החנוכה וחג הפורים זכו לתוספת, בברכת מודים, של

"על הנסים".

ואילו חג העצמאות, החג בה"א הידיעה של דור הגאולה שלנו, ועמו "יום ירושלים" התאום להשלמת הגאולה, חסרים את "על הנסים" שלהם. מכיון, שאין בהם כל נחיתות כלפי החגים הלאומיים הקודמים, -חנוכה ופורים- מצאנו לנכון לתת לו את הכבוד המגיע לו ולנסות, בעזרת ה', להביא בכתובים את הנוסח המוצע. שלא יחסר עוד בסדורי התפלה. כדלהלן:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות, שעשית לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בימי התש"ח, בירושלים עיר קדשנו ובבנותיה ברחבי הארץ, ארץ הצבי, כשעמדו עלינו לכלותנו, מלכויות ערב הרשעות, בראשות מלכות אלביון הבוגדנית, חשֶׁת ועמדתָ לעזרנו בחמשה לחודש אייר והבאתָ על אויבינו הנגף והמפלה והפרתָ את עצתם הרעה, להשמיד להרוג ולאבד את בני צאן מרעיתך, קשישים וטף, בחורים ובתולות, לוחמים ולוחמות. לוחמי ההגנה, האצ"ל והלה"י והפלמ"ח ואחדותם בתור צבא ההגנה לישראל. הפגתָ את עוצמת הערבים והפלתָ רפיון לכוחם ולרוחם ורדפו חמשה מבניך מאה ומאה רבבת אויבים ירדופו.

באו בניך וטהרו את הארץ וקבעו חג עצמאות,

להודות, להלל, לשבח, לפאך, לרומם, להזך ולנצח את שמך הגדול. ועשית עמנו נסים ונפלאות לעיני כל.

וזכרת, בשנת התשכ"ח, את ירושלים, עיר הר קדשנו, לשחררה מעול צר ולהשיב את הר הבית לידינו ונזכה לראות גם בבנין בית מקדשנו, על מכונו, בבקשה, בימינו.

אודה ה' בקול תודה בסוד ישרים ועדה.

מספר הארות:

(א) התחלתי את הנוסח המוצע במתכונת המקובלת, כי החגים האלה: חנוכה ופורים והעצמאות, יש בהם זהות של גאולה לאומית, ואחר כך נגררתי לנסח את היתר, כהבנת. אינני מתימר להוסיף תפילה אלא לשחרר רגשות תודה למנהיגו של עולם.

- (ב) רשאי אדם להוסיף תפילה אישית, מבלי לפגוע בנוסח שטבעו חכמינו, שהם הרי התירו זאת לשלב בתפלת שמונה-עשרה בקשות אישיות. ובקשתנו היא **להודות** ומי יפריע לנו לעשות זאת?!
- (ג) ובדרך של לשון נופל על לשון, שלבתי גם חשת עם **התש"ח (שנת העצמאות)** וכן זכרת עם **התשכ"ח (שנת שחרור ירושלים)**.
- (ד) הגאולה באה לנו עם בקר, כרמוז במלים של בעז:

" וגאלתיך אנכי, חי ה', **שכבי עז הבקר**. " (=הוא בגימטריה "התש"ח", שנת העצמאות). כמו כן זכינו גם לעוד בוקר, המופיע בהדלקת אור ראשון "בבקר בבקר בהטיבו..." והוא, הבוקר השני, יהי גאולת ההמשך, גאולת התשכ"ח, שהיא שנת גאולתה של בירתנו הנצחית. (= ראה דרשות של **נתיבי-עם** ותולדות מו"א עט"ר, רבי עמרם אבורביע, זצוק"ל)

- (ה) בדורנו המאושר והברוך, זכינו שיבואו לנו בוקר אחר בוקר. הבוקר, כזכור, הוא הסמל לגאולה, שאין יותר אחריה גלות, היא הגאולה גאולתנו. עברנו את "הראשית צמיחת" גאולתנו. אנו כבר בפריחה המלאה של אילן הגאולה שלנו. (!)
- (ו) הזכרתי את המחחרות בשמותיהן, כי בכל אחת מהן היו לוחמים מבני אבורביע. כמו בני משפחות רבות אחרות בירושלים הנצורה. זכינו ונזכור.

הטיוטה דלמעלה היא מה שהגיתי, בסייעתא דשמיא, עבור תודתנו

על הנסים

ליום העצמאות וליום שחרור ירושלים.

בתודה ובתחינה שתוליכנו, אנא ה', קוממיות בארצנו.

ונודה לה' כי טוב כי לעולם חסדו.